

A mában élni küzdelem, feladat és ajándék

Református történelmünk nagyjaira emlékezve hálaadó istentiszteleten mutatták be január 8-án a zuglói gyülekezet Róna utcai templomának legújabb ékességét, a Gaál János presbíter, restaurátor által kézzel festett stallumokat. Szőke János, a gyülekezet lelkipásztora Isten és a nemzet iránti hűségre bátorító igehirdetése után az alkotó zenés irodalmi összeállítással tisztelt hitvalló elődeink emléke előtt, majd a magyarság történelmi jelképeinek bemutatásával tolmácsolta alkotásainak üzenetét.

Az oldalfalakat díszítő, négyszer öt festményből álló művészi sorozattal Gaál János, az alkotó immár negyedik alkalommal örvendeztette meg a zuglói gyülekezetet. Elsőként 1993-ban a tizenhat táblából álló, kalotaszegi díszítésű kazettás mennyezettel, majd a milleniumi megemlékezésre készült révkomáromi mintás karzati mellvéddel, 2010 márciusában pedig a lelkesbeiktatás alkalmából a szószéket és az úrasztalát körülvevő, szoltáridézetekkel feliratozott remekművekkel ékesítette fel a Róna utcai református templomot. Az adományért Szőke János rendhagyó igehirdetéssel mondott köszönetet.

„Magyarságom a gyökér, amely hozzáköt földhöz s nemzethez. Emberségem a korona, amely a fa törzsét egyenesen nőni tanítja, s mindig föl-felé... Hát nem elég csoda, hogy ez a nemzet újra és újra feltámadott, és mindig feltámadott? Hogy mindig akadt apostol, amikor kellett, és mindig akadtak seregek, akik hittek a magyarság feltámadásában?” – mutatott rá Isten gondviselő kegyelmére Wass Albert gondolatait idézve Szőke János lelkipásztor. Hálát mondván a megtartatás csodájáért kiemelte, hogy a zuglói református templom oldalfalait díszítő festmények ezt a célt

szolgálják: emlékeztetnek, ugyanakkor hitvallásos kiállásra, Istenhez és a nemzethez tanúsított hűségre bátorítanak. Szükségünk van erre, mert ma is megáll Márai Sándor igazsága: „A nagy kérdés nem az, mit hoz a holnap. Az igazi kérdés, mit hoz a tegnap?”

Mi az, amiért hálát adhatunk, és a mában mire indít köszönetmondásunk? Ugyanis Isten előtt mindig a ma, a jelen, a most a döntő – tette fel a kérdést az igehirdető, amelyre Pál apostol tanításával (Zsid 3,2–14) adta meg a választ. A hálaadással együtt az apostoli szó a jelen megbecsülését érezteti meg velünk, ami arra indít, hogy felismerjük: a mában élni küzdelem, feladat és ajándék! A mában élni küzdelem. Értelmes küzdelmet azonban csak az folytat, aki tudja, hogy miért vagy mi ellen küzd. A Zsidókhoz írt levél féltő szeretettel int: „Vigyázzatok testvéreim!” Ugyanakkor nyilvánvalóvá teszi: nincs vigyázás világos látás nélkül! Az Ige a hitetlenségtől, a talajvesztéstől óv, mert mindkettő az Istenőt való el-

szakadáshoz vezet. Az istenfélelem azonban alázatot, tartást, bátorságot ad. Sohasem elvალaszt, hanem mindig összeköt egymással.

A mában élni nemcsak küzdelem, hanem feladat is! Édesatyánk ezt bízta ránk: „Buzdítások egymást minden egyes napon, amíg tart a ma!” A buzditással Jézus a szó legnemesebb és leggazdagabb értelmezésében a Vigasztaló Szentlélek szolgálatát jelöli. A buzditás mindig a ma feladata, nem halasztható holnapra. Buzdítani azonban csak az tud, akiben a Szentlélek munkálkodik. Mert adni csak az tud, akinek van miből!

A mában élni nemcsak küzdelem és feladat, hanem ajándék is! A ma azért lehet ajándék a számunkra, „mert részeseivé lettünk a Krisztusnak” – tanítja az Ige. Ő az, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz: az egyetlen biztos alap, akire építhetünk. Akinek Krisztusa van, annak útja, igazsága és élete van. A hit hősei is mind őreá nézve győztek, tőle nyert erővel küzdöttek.

Erre emlékeztetnek mostantól a zuglói református templom oldalfalait díszítő festmények. Szőke János végezetül köszönetet mondott Gaál János presbíter biznyságtételéért, az egyedi és kivételes művészi munkáért, a stallumok bemutatásáért és átadásáért. Isten iránti hálával köszönte meg Ercsey Zoltánnak és családjának anyagi áldozatvállalását, amelyvel hozzájárultak a stallumok elkészítéséhez. Örömmel jelentette be, hogy a Zuglói Református Hitélet Alapítvány támogatásával négy virágmintás és négy címeres képeslap kiadását sikerült megvalósítani, amelynek első példányait az alkotó, Gaál János, illetve Ercsey Zoltán vehette át. A képeslapokból a gyülekezet jelenlévő tagjai is kaptak egy-egy ajándékpéldányt emlékül.

A rendhagyó istentiszteletet követően Gaál János Kobzos Kiss Tamás hangszeres közreműködésével zenés-irodalmi összeállítással tisztelt hitvalló elődeink emléke előtt.

CSEKE VANDA

» Gaál János – a Néprajzi Múzeum restaurátor osztályának korábbi vezetője – gyerekkora óta vonzódott a festészethez és a rajzoláshoz, de apja kérésére szakmát tanult. Sokáig vésnökként dolgozott a csepeli szerszámgyárban. 1974-ben került a Néprajzi Múzeumba fémrestaurátornak, aztán hamar átpártolt a fához, amit jobban lehetett díszíteni. Mire elvégezte a főiskolát, már ismerte a szakma minden csínját-bínját.

Gaál János magyarságtudatát legjobban egy, a kárpátaljai Tiszaujlak iskolájában látható, negyvenöt darabból álló milleniumi táblasora fejezi ki. A kézzel festett fakazettákon a magyar történelem legfontosabb dátumai mellett a címerek, a Himnusz és a Szózat strófái is helyet kaptak. A millenneumra sajtós ünnepléssel készült: 1998 és 2004 eleje között összesen tizenhárom kiállítás és nyolc zenés, irodalmi estet szervezett. A kiállított munkák első sorban karzattáblák, üvegeképek és kézzel festett bútorok voltak.

Zuglói otthona olyan, akár egy múzeum. Mivel a kis lakásban csak a kisebb munkákra van lehetőség, a nagyobbakat egy pilisszentkereszti műhelyben készíti. Itt készült többek között az a fakazettás mennyezet is, amelyért 2009-ben megkapta a kecskeméti Népi Iparművészeti Múzeumban megrendezett IX. Országos Mesterségek Művészete Pályázatán az Oktatási és Kulturális Minisztérium Nagydíját. Gaál János tudásáról, szakértelméről olyan épületek árulkodnak, mint a sátoraljaújhegyi, a bagyi, a rákoscsabai, a gömörszőlősi római katolikus templomok, a Pannonhalmi Apát-ság, a sárospataki Rákóczi-vár vagy éppen a sukorói, a leányfalusi és a zuglói református templom.